

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Elżbieta Karska

w sprawie z powództwa S. Sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w K.
przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 3 września 2025 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego
w Warszawie z 24 czerwca 2024 r., sygn. akt VII AGa 1514/23,

- 1. prostuje oczywistą omyłkę pisarską w komparycji postanowienia Sądu Najwyższego z 13 maja 2025 r., sygn. akt II NSK 87/24 w ten sposób, że po słowach „na skutek” w miejsce słów „skarg kasacyjnych powoda i pozwanego” wpisuje słowa „skargi kasacyjnej pozwanego”;**
- 2. prostuje oczywistą omyłkę pisarską w sentencji postanowienia Sądu Najwyższego z 13 maja 2025 r., sygn. akt II NSK 87/24 w ten sposób, że w miejsce słów "obie skargi kasacyjne" wpisuje słowa "skargę kasacyjną pozwanego".**

UZASADNIENIE

Zgodnie z treścią art. 350 § 1 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c. Sąd może z urzędu sprostować w postanowieniu niedokładności, błędy pisarskie albo

rachunkowe lub inne oczywiste omyłki. Jak przyjmuje się w orzecznictwie, dopuszczalność sprostowania wyznacza oczywistość uchybienia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 czerwca 2005 r., II CK 718/04, LEX nr 1110960). W doktrynie zwraca się uwagę, że przez niedokładności wyroku podlegające sprostowaniu na podstawie art. 350 k.p.c. rozumie się m.in. niedokładności w oznaczeniu stron lub przedmiotu sprawy (W. Siedlecki [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, t. 1, red. Z. Resich, W. Siedlecki, Warszawa 1975, s. 547; K. Lubiński [w:] System Prawa Procesowego Cywilnego, t. 2, cz. 2, red. T. Wiśniewski, s. 819; A. Jakubecki objaśnienia do art. 350 [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366, red. T. Wiśniewski, Warszawa 2021).

W sprawie z powództwa S. Sp. z o.o. sp.k. w K. przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o uznanie postanowień umowy za niedozwolone zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 24 czerwca 2024 r., VII AGa 1514/23 przedstawiono Sądowi Najwyższemu do rozpoznania jedynie skargę kasacyjną wniesioną przez stronę pozwaną. Skarga kasacyjna strony powodowej została bowiem odrzucona przez Sąd II-ej instancji postanowieniem z 13 listopada 2024 r. W rezultacie przedmiotem orzeczenia Sądu Najwyższego z 13 maja 2025 r. była wyłącznie skarga kasacyjna wniesiona przez stronę pozwaną. Wskazanie w treści postanowienia z 13 maja 2025 r. na skargi kasacyjne obu stron stanowiło zaś wyłącznie omyłkę pisarską podlegającą sprostowaniu na podstawie powołanych powyżej przepisów.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na mocy art. 350 § 1 k.p.c., w związku z art. 361 k.p.c. oraz w związku z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. postanowił jak w sentencji.

JW.

[a.ł]

